

EEN HALVE EEUW ONDER DE PALMEN.

Dit jaar nog hoopt onze stadgenoot de heer

H. C. W. Ch. Zehl

den dag te herdenken waarop hij *vijftig jaren geleden* voor het eerst voet op Java's bodem zette.

In den jare 1828 in het Groothertogdom Mecklenburg Schwerin geboren, diende de heer Zehl in de jaren 1849 en 1850 bij het Mecklenburgsche Dragonder regiment en maakte als Cavalerist de woelige *Maart-dagen* van 1849 in Berlijn mede en daarna de veldtocht in Baden.

Krachtens Besluit van den Kanselier der beide Nederlandsche Orden is de heer Zehl gerechtigd tot het dragen van de Badensche Medaille van 1849.

In 1853 wandelde de heer Zehl van Mecklenburg naar Groningen, om aldaar dienst te nemen als koloniaal in het Nederlandsch-Indische Leger. Hij kreeg toen voor zes jaren een handgeld van slechts f 24 — zegge: vier en twintig gulden.

Van Groningen wandelde men verder naar Harderwijk, alwaar toen reeds het vermaarde Koloniaal Werfdepot was.

Het detachement waartoe de heer Zehl behoorde, zou met het zeilschip *de Schelde* van Rotterdam naar Java gaan en om nu van Harderwijk de embarkementsplaats Rotterdam te bereiken, maakte men de reis als volgt:

Van Harderwijk ging men 's namiddags per zeilschuit naar Amsterdam om den volgenden ochtend van Amsterdam naar Rotterdam te sporen.

Voor *dien tijd* schijnt de zeereis van Rotterdam naar Batavia nogal voorspoedig te zijn gegaan, want in het zelfde jaar 1853 werd te Batavia gedebarkeerd.

Na zes jaren gediend te hebben was de heer Zehl zadelmaker eerste klasse bij de Cavalerie te Salatiga en reëngageerde hij zich in 1859 voor twee jaren met f 20 zegge: twintig gulden handgeld.

Aangezien men in dien goeden tijd twintig jaren moest dienen om gagement te krijgen, liet de heer Zehl het bij die acht jaren militairen dienst blijven en werd hij in 1861 burger, na de bronzen medaille voor trouwen Indischen dienst te hebben ontvangen.

Sedert heeft hij Java niet verlaten.

Wanneer men nu dien *vijfenzeventig jarigen grijsaard* ziet, daarbij bedenkt dat hij reeds in zijn jeugd in Europa compagnes heeft meegemaakt, hier in Indië het woelige militaire leven van dien tijd heeft doorleefd, en er nu na vijftig jaren hard werken in Indië nog zoo kras uit ziet, dan worden toch vrijwel de theoriën gelogenstraft van hen, die durven beweren dat Europeanen niet tegen een langdurig verblijf in de tropen bestand zijn.

De heer Zehl is alzoo de oudste Mecklenburger en misschien zelfs de oudste Duitscher in Indië.

Mocht onze geëerbiedigde Prins Hendrik der Nederlanden dit vernemen, dan zal Z. K. H. zeker niet nalaten dien grijzen landsman een gelukwensch te doen geworden op den dag waarop hij *drie kwart eeuw oud en een halve eeuw in Indië is*, want dit is voorwaar een zeldzaamheid zoo al geen eenig feit.
